

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/478/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413204563
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413204563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: DK02.Net s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Mierová 1967/12, IČO: 45 432 015, v zastúpení advokátkou JUDr. Michaelou Pagáčikovou, Advokátska kancelária so sídlom v K. T., O. XXXX, proti žalovanému: I. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. T., J. H. XXXX/X, v konaní o zaplatenie 154,88 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti časti rozsudku Okresného súdu v Dolnom Kubíne zo dňa 6. augusta 2013 č.k. 4C/101/2013-34, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, v ktorej súd návrh v ostatnej časti zamietol a v časti o náhrade trov prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok okresného súdu v odvolaní nepadnutej časti ponecháva **n e d o t k n u t ý.**

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Okresný súd ako súd prvého stupňa rozsudkom rozhodol o žalobnom návrhu žalobcu v predmetnom konaní tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 154,88 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 45,38 eur od 22.10.2010 do 15.11.2010, s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.11.2010 do 15.12.2010, s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.12.2010 do 29.01.2011, 9 % - ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 30.01.2011 do 15.02.2011, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.02.2011 do 16.03.2011, 9 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 17.03.2011 do 15.04.2011, 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.04.2011 do 15.05.2011, 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.05.2011 do 15.06.2011, 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.06.2011 do 15.07.2011, 9,5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 10,95 eur od 16.07.2011 do 15.08.2011, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V ostatnej časti súd návrh zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Prvostupňový súd veľmi podrobne svoje rozhodnutie odôvodnil vo všetkých troch výrokových častiach vrátane citovania zákonných ustanovení, podľa ktorých vec právne posúdil a napokon dospel k záveru, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný na základe zmluvy č. 102216 zo dňa 07.10.2010, objednávky zo dňa 07.10.2010, využíval služby dátovej siete, za ktoré mu žalobca vyššie uvedenými faktúrami vyfakturoval dodanie ním poskytovaných služieb za

obdobie 07.10.2010 až 01.08.2011. Žalovaný tieto faktúry v lehote ich splatnosti neuhradil. Zaplatenie faktúr nemal súd preukázané ani ku dňu rozhodnutia vo veci, pričom žaloba s prílohami bola žalovanému doručená do vlastných rúk dňa 26.07.2013, tento zostal vo veci nečinný. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy 154,88 eur. Pokiaľ sa týka v žalobe uplatňovaného úroku z omeškania v žalobcom požadovanej výške 0,1 % denne z dlžnej sumy, súd tento nepriznal a to z dôvodu, že na predmetný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia o ochrane spotrebiteľa, keďže sa jedná o jednoznačne spotrebiteľský vzťah. Aj keď žalobca v zmysle zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách vydal Všeobecné podmienky pre používanie dátovej siete dňa 12.02.2010 (i keď z nich nie je zrejmé kedy ich mal podpísať odporca) súd v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, ktorý nemôže ovplyvniť ich obsah, preskúmal tieto Všeobecné podmienky a dospel k záveru, že pokiaľ sa týka §10 ods.3 časti "pri nedodržaní termínu splatnosti faktúry prináleží prevádzkovateľovi za každý deň omeškania penále vo výške 0,1 % z dlžnej čiastky" jedná sa o neplatné ustanovenie podľa § 39 a §40 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník penále upravuje v ust. § 544 ods.3/ v časti "ustanovenia o zmluvnej pokute sa použijú aj na pokutu určenú pre porušenie zmluvnej povinnosti právnym predpisom(penále)" avšak penále je možné uplatniť iba z dôvodov uvedených v zákone a to § 697 a 723 ods.1/ a 2/ Občianskeho zákonníka, teda tam kde to zákon výslovne umožňuje. V iných prípadoch tak nie je možné urobiť. Pre prípad porušenia zmluvných povinností je možné tiež dojsť zmluvnú pokutu medzi účastníkmi zmluvy podľa § 544 ods. 2/ OZ, pričom takéto dojednanie musí byť písomné. Dojednanie o zmluvnej pokute je samostatným právom, netvorí príslušenstvo pohľadávky (§121 ods.3/ OZ). Písomné dojednanie o zmluvnej pokute medzi účastníkmi tohto zmluvného vzťahu nebolo medzi stranami preukázané. Uvedené ust. § 10 ods.3/ VZP o penále nezodpovedá ani § 4 v tom čase platnej vyhlášky 87/1995 z.z.

Na základe týchto skutočností, z pohľadu ochrany spotrebiteľa, je nevyhnutné toto ustanovenie, ktoré nemá oporu v zákone, považovať aj za neprijateľnú podmienku , nakoľko ustanovenia medzi odberateľom a podnikom, ktoré sa na základe prejavov vôle oboch zmluvných strán stali súčasťou tejto spotrebiteľskej zmluvy a v neprospech spotrebiteľa sa odchýlili od právnej úpravy danej Občianskym zákonníkom, sú neprijateľné podmienky danej spotrebiteľskej zmluvy. V tomto prípade sa odchýlili od ust. § 54 ods.4/ písm. k / Občianskeho zákonníka, keď od spotrebiteľa je požadovaná sankcia vo výške 36,5 % ročne. Túto podmienku však súd nevyhlásil za neprijateľnú vo výroku rozsudku nakoľko ustálil, že predmetné ustanovenie je absolútne neplatné a teda žiadne práva a povinnosti stranám na jeho základe nevznikli. Súd je názoru, že v danom prípade má žalobca právo iba na úrok z omeškania vo výške ustanovenej v §3 nariadenia vlády č.87/95 z.z. (Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 01.01.2009), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.) Úrok z omeškania patrí navrhovateľovi od splatnosti jednotlivých faktúr do zaplatenia avšak súd priznal tento úrok iba do dňa uplatňovaného v návrhu, keďže sa jedná o návrhové konanie a súd nemôže priznať viac ako je požadované. Súd sa tiež nestotožnil so sčítacou metódou navrhovateľa u jednotlivých faktúr, keďže takto vypočítaná výška úroku z omeškania je pre spotrebiteľa skresľujúca, odchyľujúca sa od zákonných noriem. Súd preto v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Proti časti rozsudku okresného súdu, v ktorej súd vo zvyšku žalobný návrh zamietol a o náhrade trov prvostupňového konania, podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý v tejto časti nesúhlasil s právnym záverom súdu prvého stupňa a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a rozhodol v súlade s návrhom žalobcu tak, ako je uvedený v písomne vyhotovenej žalobe a priznal náhradu trov konania v plnej uplatňovanej výške. Svoje odvolanie podrobne zdôvodnil a okrem iného uviedol, že v danom prípade sa práve žalovaný správal v hrubom rozpore s dobrými mravmi, pretože poskytovanú službu reálne využíval počas obdobia od októbra 2010 do augusta 2011, avšak dohodnutú cenu za túto službu neuhradil. Žalovaný tak dlhodobo ignoroval plnenie akýchkoľvek svojich povinností, ku ktorým sa zmluvou zaviazal. V prípade, ak by žalovaný plnil svoje povinnosti zo zmluvy riadne a včas,

nárok na úhradu úroku z omeškania by klientovi nikdy nevznikol, nakoľko úrok z omeškania predstavuje sankciu, ktorú možno uplatniť iba v prípade omeškania dlžníka a prinútiť dlžníka k tomu, aby svoje povinnosti plnil riadne a včas.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd v dôsledku podaného odvolania vec prejednal v medziach podaného odvolania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a po prejednaní veci v odvolacom konaní rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

V ostatnej časti ponechal rozsudok súdu prvého stupňa nedotknutý, bez jeho preskúmavania z dôvodu, že voči tej časti, v ktorej súd žalobnému návrhu vyhovel, nebolo podané odvolanie. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti aj podrobne a zrozumiteľne odôvodnil, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu prvého stupňa, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa. Súd prvého stupňa vo svojom odôvodnení jasne vysvetlil a podložil ustanoveniami zákona, prečo vo zvyšnej časti žalobný návrh žalobcu zamietol a rovnako prehľadne odôvodnil aj výrok rozsudku o náhrade trov prvostupňového konania.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, žalovanému však nevznikli žiadne trovy odvolacieho konania, preto odvolací súd rozhodol tak že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.